

[Ulrich.]

Ministers Interesse, og jeg vil haabe, at denne Interesse vil give sig synlige Udslag i Fremsættelse for Tinget af Forslag, som vi saa kan tage op til Overvejelse, saaledes at der kan naas en Løsning. Thi en saadan Ulighed paa Beskatningens Omraade, som faktisk raader i Øjeblikket, kan i det lange Løb ikke tolereres. Deroverfor rejser sig selvfølgelig i Harme de Mennesker, som er ude for denne Uretfærdighed, og derfor maa Lovgivningsmagten for eller senere raade Bod paa disse Forhold.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse hende den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed — hvis han har Tid til at høre efter, men det er vel tvivlsomt — paa den Nødstilstand, hvori vort Skovbrug for Øjeblikket befinder sig. Jeg vil gerne henstille til Ministeren at tage under Overvejelse dels Gennemførelse af en Skattelettelse for vort Skovbrug, dels Gennemførelse af en Beskyttelse for dansk Skovbrug. Det turde være ganske meningsløst, at hele det danske Skovbrug fremdeles skal befinde sig i Forhold og arbejde under Vilkaar, der er saa umulige som dem, der hersker i Øjeblikket. Jeg henstiller samtidig til Ministeren, om ikke det var rigtigt at lade de forskellige Mennesker, som Ministeren raader over paa dette Omraade, overveje, om det ikke var muligt paa en eller anden Maade at udarbejde en Plan for det danske Skovbrugs Rentabilitet, om det ikke var muligt at udarbejde en Plan angaaende Muligheden af at faa afsat de forskellige Skoveffekter, som fremgaar af det danske Skovbrug.

Forholdet er i Øjeblikket saaledes, at de stakkels Mennesker, som ejer Skove, er uden nogen som helst Mulighed for at faa deres Driftsomkostninger dækket og nærmest er henvist til at lade deres Skove staa og forfalde uden at foretage sig det aller ringeste, da et hvilket som helst Arbejde, de udfører paa dette Omraade, giver et direkte Tab. Det kan ikke være Meningen, at det danske Skovbrug paa den Maade skal lægges øde. Naar Samfundet gennem sin Lovgivning kræver Skovene bevaret, maa man efter min Mening ogsaa have en Pligt til gennem de Autoriteter, der paa dette Omraade vaager over Samfundets Ve og Vel, altsaa Landbrugsministeriet, at søge Veje til at raade Bod paa den overordentlig store Misère, hvori dansk Skovbrug i Øjeblikket befinder sig.

Jeg har ligeledes nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af den Maade, hvorpaa den højt-

ærede Minister administrerer Jagtloven. Jeg havde ønsket at fremsætte disse Bemærkninger ved tredie Behandling af det lille Lovforslag, som vi behandlede forleden Dag, men der skete jo det ganske mærkværdige, at dette lille Lovforslag kom til anden og tredie Behandling, uden at Udvalgets Medlemmer eller i alt Fald jeg for mit Vedkommende anede noget som helst derom. Der skete det mærkværdige, at man om Formiddagen holdt et Udvalgsmøde, hvor man blev enig om de forskellige Ændringer, der skulde indføres i Lovforslaget, men mig bekendt blev der hverken valgt Ordfører eller afgivet nogen som helst Betænkning.

Ikke desto mindre kom Lovforslaget til anden og tredie Behandling her i Løbet af Eftermiddagen, idet Betænkningen altsaa var skrevet uden at blive forelagt for Udvalget, og saa blev det forceret frem her i dette høje Ting. Naa, det har vel haft sine Grunde, men da jeg altsaa ikke fik Lejlighed til at fremføre disse Bemærkninger ved tredie Behandling, vil jeg gerne nu spørge den højtærede Minister, om ikke Ministeren finder det rimeligt og i nøje Overensstemmelse med Jagtlovens § 14, at han anvender det raadgivende Udvalg i fuld Udstrækning og i Overensstemmelse med de Ønsker, som Rigsdagen udtalte i Betænkningen til Jagtloven den 23. Marts 1931.

Der staa i denne Betænkning — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et ganske lille Stykke:

„I Stedet for det hidtil gældende Kortsystem indføres Jagttegn, der tillige er Ansvarsforsikring for den Skade, som den, der vil udøve Jagt her i Landet, forvolder paa anden Person. Betalingen for disse Jagttegn er gradueret fra 2 til 20 Kr., og Provenuet for Tegnene, naar Præmien for Ansvarsforsikringen er dækket, indgaar i en Fond, der bestyres af et Udvalg under Landbrugsministeriets Tilsyn. Fondens Midler anvendes til Vildtpleje og andre for Faunaens Bevarelse tjenlige Foranstaltninger.“

Nu ved jeg meget vel, at der i sidste Øjeblik blev foretaget den Ændring, at det blev Landbrugsministeriet, der skulde administrere, og ikke Jagtraadet, som det populært hedder, men Meningen er dog den, at samtlige Jægere her i dette Land, der betaler Penge for at øve Jagt, gennem denne Jagtlov har faaet skabt en Fond, hvis Midler skal anvendes dels til Jagtens Forbedring, dels til Vildtets Fredning o. s. v., og at der nedsettes et Udvalg, som er udpeget af de store Jagtforeninger, til at gøre dette Arbejde.